

LIETUVOS RESPUBLIKOS
UŽIMTUMO ĮSTATYMO NR. XII-2470 12, 13, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 29, 31, 32, 35, 36, 37,
39, 40, 41, 42, 46, 48, 56, 57, 58, 60 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO
PAPILDYMO 39¹ STRAIPSNIU
ĮSTATYMAS

2017 m. birželio 6 d. Nr. XIII-416
Vilnius

1 straipsnis. 12 straipsnio pakeitimas

Pripažinti netekusiu galios 12 straipsnio 2 dalies 3 punktą.

2 straipsnis. 13 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 13 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Užimtumo rėmimo politiką formuojančios, jos įgyvendinimą organizuojančios, koordinuojančios valstybės institucijos ir ją įgyvendinančios institucijos ir įstaigos, nurodytos šio straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies 1 ir 2 punktuose, darbo rinkos paslaugų teikimo ir aktyvios darbo rinkos politikos priemonių įgyvendinimo efektyvumą vertina atlikdamos darbo ieškančių asmenų, darbdavių apklausas, statistinių duomenų analizę, organizuodamos mokslinius tyrimus ir šio vertinimo rezultatus skelbia viešai.“

3 straipsnis. 20 straipsnio pakeitimas

Pripažinti netekusia galios 20 straipsnio 3 dalį.

4 straipsnis. 22 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 22 straipsnio 1 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) nestudijuoja aukštojoje mokykloje pagal nuolatinės formos studijų programas, nesimoko pagal bendrojo ugdymo arba pagal formaliojo profesinio mokymo programas, išskyrus asmenis, kurie mokosi pagal suaugusiųjų pradinio, pagrindinio, vidurinio ugdymo programas, ar asmenis, kurie mokosi pagal formaliojo profesinio mokymo programas savo lėšomis;“.

2. Pakeisti 22 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Darbo ieškantis asmuo, kuris neatitinka šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų kriterijų arba kuriam bedarbio statusas buvo panaikintas dėl šio įstatymo 24 straipsnio 4 dalies 5–9

punktuose nurodytų aplinkybių, teritorinėje darbo biržoje Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka gali būti registruotas vienu iš šių statusų:

- 1) užimto asmens;
 - 2) pensinio amžiaus asmens;
 - 3) nedarbingo asmens;
 - 4) besimokančio asmens;
 - 5) asmens, praradusio bedarbio statusą.“
3. Pakeisti 22 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Asmenų, kurių bedarbio statusas panaikintas dėl šio įstatymo 24 straipsnio 4 dalies 1–4 punktuose nurodytų aplinkybių, registracija teritorinėje darbo biržoje tęsiama asmens prašymu.“

4. Pakeisti 22 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Asmenims, kuriems bedarbio statusas panaikintas dėl šio įstatymo 24 straipsnio 4 dalies 5–9 punktuose nurodytų aplinkybių, registracija teritorinėje darbo biržoje gali būti tęsiama asmens prašymu ir jiems gali būti priskiriamas šio straipsnio 4 dalies 5 punkte nurodytas statusas, o bedarbio statusas pakartotinai jiems gali būti suteikiamas ne anksčiau kaip po 6 mėnesių nuo bedarbio statuso panaikinimo dienos.“

5 straipsnis. 23 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 23 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„23 straipsnis. Darbo ieškančių asmenų grupės

1. Teritorinė darbo birža, atsižvelgdama į šio įstatymo 29 straipsnyje nustatyto įsidarbinimo galimybių vertinimo rezultatus, įregistruotą darbo ieškančių asmenį priskiria didelių, vidutinių ar ribotų įsidarbinimo galimybių grupei.

2. Darbo ieškančių asmenų priskyrimo šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms darbo ieškančių asmenų grupėms kriterijus, taip pat užimtumo rėmimo priemonių siūlymo sąlygas ir tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.“

6 straipsnis. 24 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 24 straipsnio 4 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) bedarbis pradeda studijuoti aukštojoje mokykloje pagal nuolatinės formos studijų programas arba mokytis pagal bendrojo ugdymo arba formaliojo profesinio mokymo programas, išskyrus bedarbius, kurie mokosi pagal suaugusiųjų pradinio, pagrindinio, vidurinio ugdymo programas, bedarbius, kurie mokosi pagal formaliojo profesinio mokymo programas savo lėšomis, ar bedarbius, kurie dalyvauja paramos mokymuisi priemonėse;“.

7 straipsnis. 25 straipsnio pakeitimas

Papildyti 25 straipsnį 10 punktu:

„10) asmenys, kuriems suteiktas pabėgėlio statusas, arba asmenys, kuriems suteikta papildoma ar laikinoji apsauga.“

8 straipsnis. 26 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 26 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Teritorinės darbo biržos Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka registruoja darbo ieškančius asmenis, priskiria juos atitinkamai darbo ieškančių asmenų grupei.“

9 straipsnis. 29 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 29 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„29 straipsnis. Įsidarbinimo galimybių vertinimo paslaugos

1. Teritorinė darbo birža, įregistravusi darbo ieškančią asmenį, atlieka jo įsidarbinimo galimybių vertinimą, kurio tikslas – nustatyti ir parinkti darbo ieškantiems asmenims tas darbo rinkos paslaugas ir (ar) aktyvios darbo rinkos politikos priemones, kurios yra tinkamos tam darbo ieškančiam asmeniui atsižvelgiant į jo turimą kvalifikaciją ir (ar) kompetenciją, darbo patirtį, nedarbo laikotarpį, sveikatos būklę ir kitas aplinkybes, darančias įtaką darbo ieškančio asmens įsidarbinimo galimybėms.

2. Teritorinė darbo birža, atsižvelgdama į darbo ieškančio asmens įsidarbinimo galimybių vertinimo rezultatus, priskiria darbo ieškančią asmenį vienai iš šio įstatymo 23 straipsnyje nurodytų darbo ieškančių asmenų grupių ir šio įstatymo 31 straipsnyje nustatyta tvarka sudaro individualų užimtumo veiklos planą.“

10 straipsnis. 31 straipsnio pakeitimas

Papildyti 31 straipsnį 3 dalimi:

„3. Asmenims, teritorinėje darbo biržoje registruotiems šio įstatymo 22 straipsnio 4 dalyje nurodytais statusais, jų prašymu gali būti sudaromas šio straipsnio 1 dalyje nurodytas individualus užimtumo veiklos planas.“

11 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 32 straipsnio 2 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) darbo rinkos paslaugų teikimo ir aktyvios darbo rinkos politikos priemonių įgyvendinimo efektyvumo vertinimo rezultatus;“.

12 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 35 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Teritorinė darbo birža, siųsdama asmenis dalyvauti konkrečiose aktyvios darbo rinkos politikos priemonėse, jas turi parinkti ir asmenis siųsti į tai tikslinei grupei, kuriai pagal šį įstatymą yra priskirtas asmuo, taikomas aktyvios darbo rinkos politikos priemonės, laikydamasi aktyvios darbo rinkos politikos priemonių atitinkamai darbo ieškančių asmenų grupei skyrimo prioritetų, nustatytų Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos.“

13 straipsnis. 36 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 36 straipsnio 1 dalį 4 punktu:

„4) neformaliojo švietimo ir savišvietos būdu įgytų kompetencijų pripažinimas.“

2. Pakeisti 36 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Paramos mokymuisi tikslas – padėti bedarbiams įgyti kvalifikaciją, tobulinti turimą kvalifikaciją, įgyti kompetencijų pagal formaliojo profesinio mokymo programas, įtrauktas į Studijų, mokymo programų ir kvalifikacijų registrą, ar pagal neformaliojo suaugusiųjų švietimo programas ar jas tobulinti arba (ir) įgyti kitų darbo gebėjimų ar pripažinti neformaliojo švietimo ir savišvietos būdu įgytas kompetencijas, jeigu to reikia norint įsidarbinti į laisvas darbo vietas ar pradėti dirbti savarankiškai.“

14 straipsnis. 37 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 37 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Bedarbių profesinis mokymas pagal formaliojo profesinio mokymo programas organizuojamas trišalėje arba dvišalėje sutartyje numatytais sąlygomis. Trišalė sutartis sudaroma tarp teritorinės darbo biržos, darbdavio, kuris įdarbins bedarbį, ir bedarbio, kuris įsidarbins į laisvą darbo vietą. Kai bedarbiai siunčiami mokytis pagal Lietuvos darbo biržos atliktomis darbo rinkos prognozėmis nustatytų paklausių profesijų formaliojo profesinio mokymo programas arba kai bedarbiai nori pradėti dirbti teritorinės darbo biržos pasiūlytose ar jų pačių surastose darbo vietose ar dirbti savarankiškai, sudaroma dvišalė sutartis tarp teritorinės darbo biržos ir bedarbio.“

2. Pakeisti 37 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Bedarbių profesinis mokymas pagal neformaliojo suaugusiųjų švietimo programas organizuojamas trišalėje arba dvišalėje sutartyje numatytais sąlygomis. Trišalė sutartis

sudaroma tarp teritorinės darbo biržos, darbdavio, kuris įdarbins bedarbį, ir bedarbio, kuris įsidarbins į laisvą darbo vietą. Kai įgyti ar tobulinti bendrųjų ar profesinių kompetencijų siunčiami bedarbiai, kurie priskiriami didelių ar vidutinių įsidarbinimo galimybių grupei, arba bedarbiai siunčiami pagal Lietuvos darbo biržos nustatytų paklausių kompetencijų neformaliojo suaugusiųjų švietimo programas, sudaroma dvišalė sutartis tarp teritorinės darbo biržos ir bedarbio.“

3. Pakeisti 37 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Bedarbių profesinis mokymas vykdomas profesinio mokymo teikėjo, kurį pasirenka pats bedarbis, o kai sudaryta trišalė sutartis, – suderinus su darbdaviu. Teritorinė darbo birža, remdamasi šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytomis sutartimis, išduoda bedarbiui dokumentą, kuriuo įsipareigoja sumokėti bedarbio pasirinktam profesinio mokymo teikėjui nurodytą pinigų sumą už suteiktą profesinį mokymą. Tarp pasirinkto profesinio mokymo teikėjo ir bedarbio sudaroma profesinio mokymo sutartis, pagal kurią profesinio mokymo teikėjas kas mėnesį teritorinei darbo biržai teikia informaciją apie bedarbio mokymo programos lankomumą.“

4. Pakeisti 37 straipsnio 13 dalį ir ją išdėstyti taip:

„13. Teritorinei darbo biržai jos patirtų šio straipsnio 14 dalyje nurodytų išlaidų neturi grąžinti be svarbių priežasčių nevykdantys šio straipsnio 1 dalyje nurodytų sutarčių įsipareigojimų bedarbiai, kurie šio įstatymo nustatyta tvarka pirmą kartą įgyja kompetenciją ir (ar) kvalifikaciją, arba bedarbiai, kurie buvo siunčiami mokytis pagal neformaliojo suaugusiųjų švietimo programas dvišalės sutarties pagrindu.“

15 straipsnis. 39 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 39 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Stažuotė, kaip neatlygintinas darbo praktikos laikotarpis, skirtas asmens darbo įgūdžiams ar profesinei kvalifikacijai kelti, atkurti ar tobulinti, gali būti organizuojama bedarbiams, kurie turi atitinkamą profesinę kvalifikaciją arba neformaliojo suaugusiųjų švietimo būdu įgytą kompetenciją, tačiau ne mažiau kaip 6 mėnesius iš eilės nedirbo pagal šią turimą profesinę kvalifikaciją ar neformaliojo suaugusiųjų švietimo būdu įgytą kompetenciją.“

16 straipsnis. Įstatymo papildymas 39¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 39¹ straipsniu:

„39¹ straipsnis. Neformaliojo švietimo ir savišvietos būdu įgytų kompetencijų pripažinimas

1. Neformaliojo švietimo ir savišvietos būdu įgytų kompetencijų pripažinimas organizuojamas dvišalėje sutartyje, sudaromoje tarp teritorinės darbo biržos ir bedarbio, kurio

neformaliojo švietimo ir savišvietos būdu įgytos kompetencijos bus pripažįstamos, numatytomis sąlygomis.

2. Teritorinė darbo birža, vadovaudamasi šio straipsnio 1 dalyje nurodyta sutartimi, bedarbiui išduoda dokumentą, kuriuo įsipareigoja sumokėti juridiniam asmeniui, turinčiam teisę pripažinti neformaliojo švietimo ir savišvietos būdu įgytas kompetencijas (toliau – kompetencijų pripažinimą organizuojantis asmuo), nurodytą pinigų sumą už neformaliojo švietimo ir savišvietos būdu įgytų kompetencijų pripažinimą.

3. Bedarbių neformaliojo švietimo ir savišvietos būdu įgytų kompetencijų pripažinimas vykdomas kompetencijų pripažinimą organizuojančio asmens, kurį pasirenka pats bedarbis.

4. Bedarbiams skiriamos lėšos neformaliojo švietimo ir savišvietos būdu įgytoms kompetencijoms pripažinti negali viršyti 0,6 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio.

5. Bedarbių neformaliojo švietimo ir savišvietos būdu įgytų kompetencijų pripažinimas pagal šio straipsnio nuostatas gali būti organizuojamas ne daugiau kaip 3 kartus per vienus metus.“

17 straipsnis. 40 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 40 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„40 straipsnis. Parama judumui

1. Paramos judumui tikslas – kompensuoti kelionės išlaidas į darbo, stažuotės atlikimo vietą ar į teritorinės darbo biržos organizuojamus konsultavimo grupėms užsiėmimus ir atgal:

1) bedarbiui įsidarbinus pagal darbo sutartį ar darbo santykiams prilygintų teisinių santykių pagrindu;

2) bedarbiui dalyvaujant remiamojo įdarbinimo priemonėse arba stažuotėje;

3) bedarbiui dalyvaujant jo individualiame užimtumo veiklos plane numatytuose konsultavimo grupėms užsiėmimuose;

4) darbdaviui, įdarbinusiam teritorinės darbo biržos siunčiamą bedarbį ir patiriančiam bedarbį, esant jo sutikimui, vežimo į darbo vietą ir atgal išlaidas.

2. Kelionės išlaidos kompensuojamos, kai asmuo dėl paramos judumui į teritorinę darbo biržą kreipiasi per 3 darbo dienas nuo įsidarbinimo arba dalyvavimo remiamojo įdarbinimo priemonėse ar stažuotėje pradžios ar po dalyvavimo konsultavimo grupėms užsiėmimuose ir kai nustatoma, kad asmens gyvenamoji vieta yra ne toje pačioje gyvenamojoje vietovėje, kurioje yra darbo, stažuotės atlikimo ar konsultavimo grupėms užsiėmimų vieta, ne ilgiau kaip 3 mėnesius nuo įsidarbinimo arba dalyvavimo remiamojo įdarbinimo priemonėse ar stažuotėje pradžios ir ne daugiau kaip 5 kartus vienos registracijos teritorinėje darbo biržoje laikotarpiu, dalyvavus

bedarbio individualiame užimtumo veiklos plane numatytuose konsultavimo grupėms užsiėmimuose. Kelionės išlaidos darbdaviui kompensuojamos, kai jis dėl paramos judumui į teritorinę darbo biržą kreipiasi per 3 darbo dienas nuo bedarbio įdarbinimo dienos ir kai nustatoma, kad įdarbinto bedarbio gyvenamoji vieta yra ne toje pačioje gyvenamojoje vietovėje, kurioje yra darbo vieta.

3. Paramos judumui dydis sudaro 33 procentus Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio, jeigu asmens darbo užmokestis neviršija vieno Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio, arba 25 procentus Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio, jeigu asmens darbo užmokestis viršija vieną Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydį, bet neviršija Lietuvos statistikos departamento paskelbto šalies ūkio darbuotojų vidutinio mėnesinio darbo užmokesčio dydžio. Jeigu asmens darbo užmokestis viršija Lietuvos statistikos departamento paskelbtą šalies ūkio darbuotojų vidutinio mėnesinio darbo užmokesčio dydį, parama judumui tokiam asmeniui neskiriama.

4. Kelionės išlaidų kompensacijų bedarbiui, dalyvaujančiam jo individualiame užimtumo veiklos plane numatytuose konsultavimo grupėms užsiėmimuose, stažuotėje, ir darbdaviui, patiriančiam bedarbio vežimo į darbo vietą ir atgal išlaidas, dydžiai nustatomi Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka, atsižvelgiant į atstumą tarp gyvenamosios vietos, teritorinės darbo biržos, darbo ar stažuotės atlikimo vietos ir transporto priemonės rūšį.“

18 straipsnis. 41 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 41 straipsnio 2 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) 75 procentai apskaičiuotų lėšų, kai įdarbinami asmenys, nurodyti šio įstatymo 25 straipsnio 1 ir 10 punktuose;“.

19 straipsnis. 42 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 42 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) šio įstatymo 25 straipsnio 3–10 punktuose nurodytiems bedarbiams padėti įsitvirtinti darbo rinkoje arba įsidarbinti;“.

2. Pakeisti 42 straipsnio 3 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) iki 24 mėnesių, kai darbo sutartis sudaroma su asmenimis, nurodytais šio įstatymo 25 straipsnio 2 ir 10 punktuose;“.

20 straipsnis. 46 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 46 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Vietinių užimtumo iniciatyvų projektai įgyvendinami Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytoje savivaldybių ar seniūnijų teritorijose, kuriose bedarbių dalis, skaičiuojant nuo darbingo amžiaus gyventojų, projektų įgyvendinimo laikotarpiu yra didesnė negu vidutiniškai šalyje, nedarbo pasekmėms švelninti.“

21 straipsnis. 48 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 48 straipsnio 2 dalį 8 punktu:

„8) turintys pabėgėlio statusą ar kuriems yra suteikta papildoma ar laikinoji apsauga;“.

2. Papildyti 48 straipsnio 2 dalį 9 punktu:

„9) asmenys, patiriantys socialinę riziką;“.

3. Papildyti 48 straipsnio 2 dalį 10 punktu:

„10) vyresni kaip 40 metų.“

22 straipsnis. 56 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 56 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„56 straipsnis. Nelegalus darbas ir atsakomybė už jį

1. Nelegaliu darbu laikomos fizinio asmens (darbuotojo) pavaldžiai kitam asmeniui (darbdaviui) ir jo naudai atlygintinai atliekamos darbo funkcijos, kai:

1) darbdavys nesudaro darbo sutarties raštu arba nepraneša Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos teritorinei įstaigai mažiausiai prieš vieną darbo dieną iki darbo pradžios apie darbuotojo priėmimą į darbą;

2) dirba asmuo, kuris nėra Europos Sąjungos pilietis, kaip nustatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 20 straipsnio 1 dalyje, ir nėra asmuo, kuris pagal Europos Sąjungos teisės aktus naudojasi judėjimo laisve (toliau – trečiosios šalies pilietis), įdarbintas nesilaikant norminių teisės aktų, reglamentuojančių trečiųjų šalių piliečių įdarbinimą, nustatytos tvarkos.

2. Darbdavys nelaikomas pažeidusiu šio straipsnio 1 dalies 2 punktą, jeigu, įdarbindamas trečiosios šalies pilietį, įvykdo šias sąlygas:

1) ne vėliau kaip prieš vieną darbo dieną iki numatytos darbo sutarties sudarymo dienos yra gautas leidimas gyventi Lietuvos Respublikoje ar kitas dokumentas, suteikiantis teisę būti ar gyventi Lietuvos Respublikoje, ir leidimas dirbti Lietuvos Respublikoje;

2) darbo Lietuvos Respublikoje laikotarpiu saugo šio straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytų dokumentų kopijas ir pateikia jas Valstybinei darbo inspekcijai, Migracijos

departamentui prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Migracijos departamentas) ar kitai šio įstatymo 55 straipsnyje nurodytai institucijai jų reikalavimu.

3. Šio straipsnio 2 dalies nuostatos netaikomos, kai darbdavys žinojo, kad leidimas gyventi Lietuvos Respublikoje ar kitas dokumentas, suteikiantis teisę būti ar gyventi Lietuvos Respublikoje, ir leidimas dirbti Lietuvos Respublikoje buvo suklastoti.

4. Šio įstatymo 55 straipsnyje nurodyta institucija, nustačiusi, kad darbdavys padarė šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą pažeidimą, neatsižvelgdama į formalią nelegaliai dirbančio ir (ar) nelegalų darbą leidusio dirbti asmens veiklos išraišką:

1) jeigu darbo santykiai nėra pasibaigę, įpareigoja darbdavį sudaryti su nelegaliai dirbusiu asmeniu darbo sutartį raštu ir pranešti Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos teritorinei įstaigai, kad darbo sutartis sudaryta ir darbuotojas priimtas į darbą;

2) įpareigoja darbdavį sumokėti nelegaliai dirbusiam asmeniui sulgytą atlyginimą už darbą, išskyrus atvejį, kai šis atlyginimas buvo sumokėtas;

3) šio įstatymo nustatyta tvarka skiria baudą darbdaviui nuo 868 iki 2 896 eurų už kiekvieną nelegaliai dirbusį asmenį. Tokie patys veiksmai, padaryti darbdavio, jau bausto už šį pažeidimą per pastaruosius 2 metus, užtraukia baudą darbdaviui nuo 2 896 iki 5 792 eurų už kiekvieną nelegaliai dirbusį asmenį.

5. Šio įstatymo 55 straipsnyje nurodyta institucija, nustačiusi, kad darbdavys padarė šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą pažeidimą, neatsižvelgdama į formalią nelegaliai dirbančio ir (ar) nelegalų darbą leidusio dirbti asmens veiklos išraišką:

1) įpareigoja darbdavį nutraukti darbo santykius su nelegaliai dirbančiu asmeniu per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo;

2) įpareigoja darbdavį sumokėti nelegaliai dirbusiam asmeniui sulgytą atlyginimą už darbą, išskyrus atvejį, kai šis atlyginimas jau buvo sumokėtas;

3) įpareigoja darbdavį sumokėti visas šioje dalyje numatytų sumų pervedimo į šalį, į kurią grįžo ar buvo grąžintas trečiosios šalies pilietis, išlaidas ir trečiosios šalies piliečio grąžinimo išlaidas;

4) šio įstatymo nustatyta tvarka skiria baudą darbdaviui nuo 868 iki 2 896 eurų už kiekvieną nelegaliai dirbusį asmenį. Tokie patys veiksmai, padaryti darbdavio, jau bausto už šį pažeidimą per pastaruosius 2 metus, užtraukia baudą darbdaviui nuo 2 896 iki 5 792 eurų už kiekvieną nelegaliai dirbusį asmenį;

5) perduoda informaciją apie nelegaliai dirbantį ar dirbusį asmenį Migracijos departamentui.

6. Be šio straipsnio 5 dalyje numatytų pasekmių, darbdaviams, padariusiems šio straipsnio 1 dalies 2 punkte numatytą pažeidimą, gali būti taikomi:

1) apribojimas dalyvauti viešuosiuose pirkimuose Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo nustatyta tvarka;

2) teisės gauti subsidijas, išmokas ar kitą valstybės pagalbą, įskaitant Europos Sąjungos struktūrinių fondų paramą ir kitą paramą, išskyrus tiesioginę Europos Sąjungos paramą, atėmimas iki 5 metų Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka;

3) įpareigojimas Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka grąžinti tam tikrą dalį arba visas per 12 mėnesių laikotarpį iki nelegalaus darbo nustatymo suteiktų subsidijų, išmokų ar kitos valstybės pagalbos, įskaitant Europos Sąjungos struktūrinių fondų paramą ir kitą paramą, išskyrus tiesioginę Europos Sąjungos paramą, lėšas.

7. Jeigu darbdavys, nelegaliai įdarbinęs trečiosios šalies pilietį dirbti tam tikro darbo, yra subrangovas, tiesioginis jo rangovas yra subsidiariai atsakingas už šio straipsnio 5 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytų piniginių įpareigojimų įvykdymą, išskyrus atvejį, kai jis raštu iš subrangovo pareikalavo pateikti trečiųjų šalių piliečių įdarbinimo dokumentus, nurodytus šio straipsnio 2 dalyje, ir ėmėsi priemonių jų teisingumui patikrinti. Jeigu rangovas ar kiti subrangovai žinojo apie tai, kad darbdavys yra nelegaliai įdarbinęs trečiosios šalies pilietį, jie taip pat yra subsidiariai atsakingi už šio straipsnio 5 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytų piniginių įpareigojimų įvykdymą. Subsidiari rangovo ar kitų subrangovų atsakomybė reiškia tai, kad tiek šio įstatymo 55 straipsnyje nurodyta institucija, tiek nelegaliai dirbęs trečiosios šalies pilietis turi teisę nukreipti savo piniginių reikalavimą į juos ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo tos dienos, kai suėjo jų piniginių reikalavimo darbdaviui terminas, tačiau darbdavys jų piniginių reikalavimo nepatenkino arba patenkino nevisiškai. Šio įstatymo 55 straipsnyje nurodyta institucija taip pat skiria baudą rangovui nuo 868 iki 2 896 eurų už kiekvieną nelegaliai dirbusį trečiosios šalies pilietį, išskyrus atvejį, kai rangovas raštu iš subrangovo pareikalavo pateikti trečiųjų šalių piliečių įdarbinimo dokumentus, nurodytus šio straipsnio 2 dalyje, ir ėmėsi priemonių jų teisingumui patikrinti. Tokie patys veiksmai, padaryti rangovo, jau bausto už šį pažeidimą per pastaruosius 2 metus, užtraukia baudą rangovui nuo 2 896 iki 5 792 eurų už kiekvieną nelegaliai dirbusį trečiosios šalies pilietį.

8. Nelegaliai dirbęs asmenys turi teisę reikalauti jiems priklausančio nesumokėto darbo užmokesčio darbo ginčams dėl teisės nagrinėti Lietuvos Respublikos darbo kodekso nustatyta tvarka.

9. Šio straipsnio 4 dalies 2 punkte, 5 dalies 2 ir 3 punktuose ir 8 dalyje nurodytais atvejais laikoma, kad nelegalaus darbo santykiai tęsiasi 3 mėnesius iki nelegalaus darbo fakto nustatymo dienos, o darbuotojui mokama nelegalaus darbo fakto nustatymo dieną galiojanti Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtinta minimalioji mėnesinė alga. Ši nuostata netaikoma tais atvejais, kai šio įstatymo 55 straipsnyje nurodyta institucija ar darbuotojas įrodo didesnio darbo

užmokesčio mokėjimą arba darbdavys, pripažindamas nelegalų darbą, įrodo trumpesnį nelegalaus darbo laikotarpį.

10. Šio straipsnio 4 dalies 3 punkte, 5 dalies 4 punkte ir 7 dalyje nurodyta bauda skiriama, jeigu padaryta veika neužtraukia atsakomybės fiziniam ar juridiniam asmeniui pagal Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodeksą ar Lietuvos Respublikos baudžiamąjį kodeksą.“

23 straipsnis. 57 straipsnio pakeitimas

1. Pripažinti netekusiu galios 57 straipsnio 1 dalies 3 punktą.

2. Pakeisti 57 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Valstybinė darbo inspekcija, nustačiusi, kad darbdavys padarė šio straipsnio 1 dalyje numatytą pažeidimą, šio įstatymo nustatyta tvarka skiria baudą darbdaviui nuo 200 iki 400 eurų už kiekvieną padarytą pažeidimą. Tokie patys veiksmai, padaryti darbdavio, jau bausto už šį pažeidimą per pastaruosius 2 metus, užtraukia baudą darbdaviui nuo 400 iki 800 eurų už kiekvieną padarytą pažeidimą.“

24 straipsnis. 58 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 58 straipsnio 3 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) skiria baudą darbdaviui nuo 200 iki 600 eurų. Tokie patys veiksmai, padaryti darbdavio, jau bausto už šį pažeidimą per pastaruosius 2 metus, užtraukia baudą darbdaviui nuo 600 iki 1 200 eurų.“

2. Papildyti 58 straipsnį 5 dalimi:

„5. Šio straipsnio 3 dalies 2 punkte nurodyta bauda skiriama, jeigu padaryta veika neužtraukia atsakomybės fiziniam asmeniui pagal Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodeksą.“

25 straipsnis. 60 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 60 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„60 straipsnis. Baudos skyrimas

1. Šio įstatymo 56 straipsnyje numatytų pažeidimų bylas nagrinėja ir baudas skiria šio įstatymo 55 straipsnyje nurodytos institucijos. Šio įstatymo 57 ir 58 straipsniuose numatytų pažeidimų bylas nagrinėja ir baudas skiria Valstybinė darbo inspekcija. Šie pažeidimai tiriami, pažeidimų protokolai surašomi ir bylos nagrinėjamos *mutatis mutandis* vadovaujantis Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodeksu.

2. Šio įstatymo 55 straipsnyje nurodyta institucija, skirdama šio įstatymo 56, 57 ir 58 straipsniuose numatytą baudą, jos dydį nustato pagal baudos minimumo ir maksimumo vidurkį, atsižvelgdama į tai, ar yra darbdavio – juridinio ar fizinio asmens – atsakomybę lengvinančių ir sunkinančių aplinkybių. Jeigu yra atsakomybę lengvinančių aplinkybių, baudos dydis mažinamas nuo vidurkio iki minimumo, jeigu yra atsakomybę sunkinančių aplinkybių, baudos dydis didinamas nuo vidurkio iki maksimalaus dydžio. Kai yra atsakomybę lengvinančių ir sunkinančių aplinkybių, bauda skiriama atsižvelgiant į jų kiekį ir reikšmingumą. Baudos dydžio mažinimas ar didinimas turi būti motyvuotas. Bauda išieškoma į valstybės biudžetą.

3. Atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad asmuo, padaręs pažeidimą, užkirto kelią žalingoms pažeidimo pasekmėms, iki pažeidimo tyrimo pradžios pažeidimą nutraukė, pripažino padaręs pažeidimą, padėjo įgaliotiems pareigūnams atlikti pažeidimo tyrimą, geranoriškai atlygino žalą, taip pat labai sunki juridinio asmens finansinė padėtis.

4. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad asmuo trukdė atlikti pažeidimo tyrimą, slėpė padarytą pažeidimą, tęsė pažeidimą, nepaisydamas šio įstatymo 55 straipsnyje nurodytų institucijų įgaliotų pareigūnų įpareigojimo nutraukti neteisėtus veiksmus.

5. Šio įstatymo 56, 57 ir 58 straipsniuose numatytos baudos gali būti skiriamos ne vėliau kaip per 2 metus nuo pažeidimo padarymo dienos, o trunkamojo pažeidimo atveju – per 2 metus nuo jo paaikšėjimo dienos.

6. Baudos skyrimas gali būti ginčijamas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė

Dalia Grybauskaitė